

СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ

Д. В. СОКОЛОВ, ст. викл.

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова*

Система управління інноваційним розвитком суб'єкта господарювання є відкритою системою (рис. 1). Її вхід – інформація про зовнішнє середовище господарювання (економічну, політичну, соціальну, демографічну, екологічну й інші її складові), а також про потенційні можливості підприємства. Виходом є комплекс впливів на інші функціональні підсистеми підприємства, а також на цільовий ринок, об'єднані у 4Р: товар, ціна, система розподілу (збуту), система стимулювання.

Суб'єктом управління є керівництво підприємства (керівники його структурних підрозділів). Об'єктом управління – процес інноваційного розвитку, який реалізують працівники підрозділів підприємства.

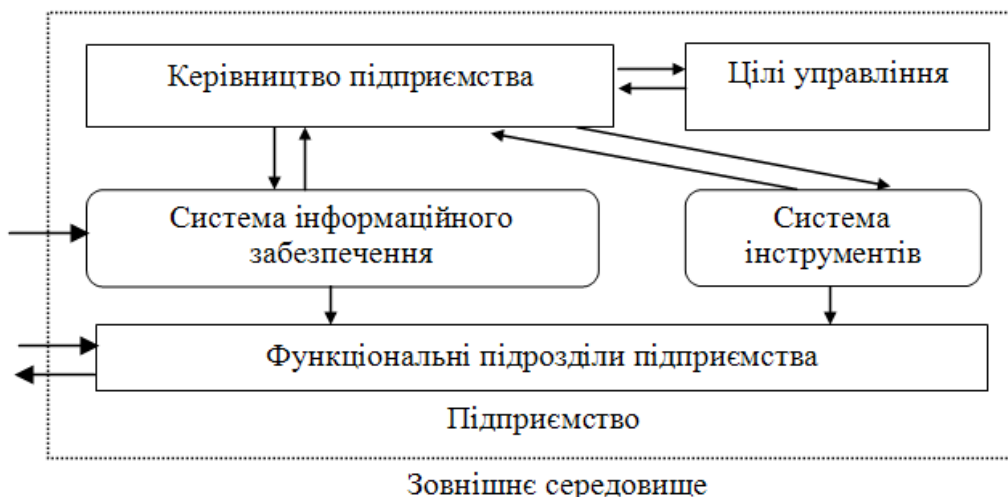

Рисунок 1 – Схема управління інноваційним розвитком на рівні підприємства (мікрорівень управління)

Відповідно до наведеної схеми керівництво підприємства управляє процесами інноваційного розвитку (орієнтуючи на це діяльність відповідних своїх підрозділів) за допомогою системи економічних інструментів. За допомогою окремих інструментів зі складу системи (див. функцію 9) керівники одержують інформацію, яка характеризує результативність процесу розвитку. Необхідна для управління інформація про зовнішнє середовище і сам об'єкт управління надходить через систему інформаційного

забезпечення.

Наявність зворотного зв'язку між системою інформаційного забезпечення і керівництвом підприємства відображає той факт, що управлінню неминуче властиві елементи адміністрування, тобто вольові установки керівника. Зворотний зв'язок з цілями управління показує, що формування й уточнення цілей виконується в процесі управління. Інноваційний розвиток конкретного підприємства має вплив на стан ринку в цілому. Зворотний зв'язок між зовнішнім середовищем і підприємством показує це.

ФІНАНСОВІ МЕХАНІЗМИ ТРАНСФОРМАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА

Ю. О. ГЕРНЕГО, канд. екон. наук

ДВНЗ «Київський національний економічний університет

ім. Вадима Гетьмана»

IuliiaGern@ukr.net

Світові тенденції розвитку сучасної економіки визначають необхідність систематичних змін на основі науково-технічного прогресу та інноваційних трансформацій. У зв'язку із цим формуються передумови для посилення інноваційного потенціалу суспільства, реалізації інноваційних парадигм розвитку національної економіки України. Проте, в контексті переходу до інноваційної моделі розвитку економіки уже не достатньо залучення додаткових фінансових ресурсів із традиційних джерел. Насамперед, важливо сформувати якісно-новий склад джерел фінансування, що передбачає еволюцію механізму залучення фінансових ресурсів для цілей інноваційного розвитку.

З огляду на трансформацію стратегічних пріоритетів національної економіки, виникнення потреби формування механізму забезпечення розвитку національної інноваційної системи, відповідні теоретичні концепції набули поширення у працях вітчизняних та зарубіжних авторів. Зокрема, серед вітчизняних науковців наведеним вище питанням приділяли увагу О. Амоша, В. Антонюк [1], В. Геєць [2], Л. Федулова [3] та інші.